
Retningslinjer for befordring og tjenesterejser for ansatte i Aabenraa Kommune

1. Reglernes formål

Formålet med disse retningslinjer er at skabe klarhed over reglerne for befordring og sikre, at der er en fælles praksis for udbetaling af befordringsgodtgørelse.

2. Definition af en tjenstekørsel og valg af transportmiddel

Følgende betingelser skal være opfyldt, for at en rejse er en tjensterejse:

Rejsen skal være et led i tjenesten, og den skal på forhånd være godkendt af lederen som en tjensterejse. Deltagelse i et kursus, en konference, et seminar er en tjensterejse, hvis lederen vurderer, at den pågældende aktivitet er et led i medarbejderens tjeneste.

Ved valg af transportmiddel skal der lægges vægt på, hvad der i den konkrete situation er den mest hensigtsmæssige og økonomiske for tjenstestedet. Hvor der er anskaffet kommunale tjenstebiler, skal disse som udgangspunkt benyttes.

3. Arbejdsgiver stiller tjenstebil til rådighed

I Aabenraa Kommune stiller den enkelte arbejdsplads som udgangspunkt tjenstebil til rådighed for de ansatte.

Den enkelte arbejdsplads køber eller leaser tjenstebiler afhængigt af de konkrete kørselsbehov. Lederen skal foretage en vurdering af, hvad der er økonomisk mest fordelagtigt – købe en tjenstebil eller udbetale befordringsgodtgørelse til høj takst.

Er der ingen tjenstebil til rådighed, og det er nødvendigt at køre i egen bil, honoreres kørsel i egen bil med høj takst, med mindre der er tale om kørsel til uddannelse og kurser.

Al kørsel i egen bil til uddannelse, kurser, konference, temadage m.v., hvor medarbejderen også har en egen interesse i at deltage, honoreres med lav takst.

Tjenestebilen må alene anvendes til kørsel, der er arbejdsrelateret. Tjenestebilen må ikke anvendes til nogen form for privat kørsel, heller ikke svinkeærinder af privat karakter i forbindelse med tjenestekørsel.

Såfremt dette sker, betragter SKAT forholdet som omfattet af reglerne om fri bil og medarbejderen vil blive pålagt skattebetaling i forhold hertil.

Undtagelsen herfor er den såkaldte "25-gange regel". Ligningsrådet har udtalt, at hvis en ansat undtagelsesvist kører mellem arbejdsgiverens adresse og den sædvanlige bopæl op til 25 gange om året, udløser kørslen ikke beskatning, hvis

- tjenestebilen udelukkende skal bruges tjenestemæssigt den efterfølgende dag
- den ansatte i øvrigt er afskåret fra at bruge tjenestebilen privat
- der føres kørselsregnskab.

Det udløser desuden ikke beskatning, når en medarbejder under tilsvarende betingelser efter udelukkende at have brugt tjenestebilen til tjenestekørsel kører hjem om aftenen og den efterfølgende dag kører direkte fra den sædvanlige bopæl til arbejdspladsen.

4. Kørsel i egen bil

Ansatte kører som første prioritet i bil stillet til rådighed af arbejdsgiver. Såfremt der ingen tjenestebiler er til rådighed, og det er nødvendigt at køre i egen bil, honoreres kørsel i egen bil med høj kørselstakst.

Undtaget herfor er, at kørsel i egen bil til efteruddannelse og kurser, hvor medarbejderen også har en egen interesse i at deltage, honoreres med lav kørselstakst.

Det skal afklares ved leder, om der er mulighed for at køre i egen bil, eksempelvis hvis medarbejderen kører direkte fra eget hjem, og det ikke er hensigtsmæssigt, at medarbejderen skal forbi arbejdspladsen for at hente en tjenestebil. Det betyder, at medarbejderen ikke selv kan vælge at køre i egen bil frem for tjenestebil og forudsætter en [aftale om kørsel i egen bil](#) til lav takst.

Den ansatte har aldrig pligt til – og kan derfor ikke pålægges – at stille egen bil til rådighed.

I vurderingen af aftalen med medarbejderen om kørsel i egen bil til lav takst indgår en individuel vurdering af den samlede økonomiske hensigtsmæssighed, det individuelle kørselsbehov og arbejdspladsens samlede kørselsbehov.

En aftale om kørsel i egen bil til lav takst udelukker muligheden for kørsel i

egen bil til høj takst. Det vil sige, at en medarbejder, der har en aftale om kørsel i egen bil til lav takst til et bestemt formål, ikke kan få befordringsgodtgørelse efter høj takst til samme formål. Medarbejderen kan således ikke skifte mellem lav og høj takst efter eget valg.

Udgifter forbundet med udbetaling af befordringsgodtgørelse skal indeholdes i tjenestestedets eget budget.

Sammenfatning på kørsel i egen bil

A. Kørsel til høj takst:

Såfremt der ingen tjenestebil er til rådighed, honoreres tjenestekørsel i egen bil med høj takst.

B. Kørsel til lav takst:

Leder og medarbejder kan indgå en aftale om kørsel i egen bil til lav takst.

C. Kørsel til uddannelser m.v.

Al kørsel til uddannelser, kurser, konferencer, temadage m.v. i egen bil honoreres med lav takst.

Øvrige forhold vedr. kørsel i egen bil

Der kan alene ydes befordringsgodtgørelse ved kørsel i *egen* bil, det betyder, at der ikke kan ydes godtgørelse, hvis der køres i en lånt bil. Det gælder uanset, hvem medarbejderen har lånt bilen af.

SKAT definerer *egen* bil, som den bil

- medarbejderen og/eller medarbejderens ægtefælle/samlever ejer – eller de ejer i fællesskab,
- og som medarbejderen afholder alle udgifter til – eventuelt sammen med en ægtefælle/samlever, hvor forholdet er baseret på økonomisk fællesskab.

Ligningsrådet har udtalt, at kørsel i lejet/leaset bil er at ligestille med kørsel i egen bil, da medarbejderen afholder alle udgifterne til bilen.

Befordringsgodtgørelse over 20.000 km

I henhold til skattereglerne kan der skattefrit ydes befordringsgodtgørelse til høj takst for de første 20.000 kilometer, kørsel herudover afregnes til lav takst.

5. Beregning af befordringsgodtgørelse ved kørsel i egen bil

Hovedreglen for beregning af befordringsgodtgørelse ved kørsel i egen bil er korteste afstand. Tjenestestedet er som udgangspunkt begyndelses- og slutsted ved beregning af det antal kørte kilometer.

I tilfælde, hvor tjenesterejsen har et andet start- og/eller slutsted, typisk bopælen, skal start- og/eller slutstedet anvendes ved beregningen, såfremt afstanden dermed er kortere end ved beregning fra tjenestestedet. Kørsel fra bopæl i egen bil forudsætter en aftale mellem leder og medarbejder og honoreres med lav takst.

Der kan ikke ydes godtgørelse for flere kilometer, end der ville være blevet kørt, hvis turen var påbegyndt og/eller afsluttet på tjenestestedet.

Der kan alene ydes befordringsgodtgørelse for det antal kilometer, der rent faktisk er kørt (dvs. ingen befordringsgodtgørelse som passager). Der ydes som udgangspunkt altid befordringsgodtgørelse efter den korteste rute mellem 2 tjenestesteder.

Ved indberetning skal begyndelses- og/eller slutstedet og tjenestestedets adresse anføres. Det samme skal formålet med kørslen, og bilens registreringsnummer.

60-dages reglen

Reglen vedrører primært byrådspolitikerne, da stort set alle medarbejdere registrerer deres kørselsfradrag mellem hjem og arbejdsplads via SKAT.

Udbetales der befordringsgodtgørelse for kørsel mellem bopæl og tjenestested (som er forskellig fra det faste tjenestested) vil godtgørelse for indtil 60 arbejdsdage inden for de foregående 12 måneder være skattefrie.

Fra og med den 61. arbejdsdag, der køres mellem bopæl og tjenestested, vil befordringsgodtgørelsen være skattepligtig. Hvis en medarbejder får befordringsgodtgørelse for kørsel fra bopæl til flere tjenestesteder (f.eks. afdelinger, faste mødesteder, institutioner m.m.) skal der ske selvstændige optællinger for hvert tjenestested.

Skattefri befordringsgodtgørelse

Forudsætningen for at få udbetalt skattefri befordringsgodtgørelse er, at der er tale om kørsel i eget køretøj, at kørselsindberetningen er foretaget korrekt, og at 60-dages reglen er overholdt.

Er disse betingelser ikke opfyldt, beskattes medarbejderen af befordringsgodtgørelsen som lønindtægt.

Udgifter til offentlige transportmidler, fly, taxa, brobizz, parkering, hotel m.m.

For udgifter til offentlige transportmidler, fly, brobizz, parkering, hotel m.m. dækkes de faktiske udgifter ved aflevering af billet/kvittering som dokumentation.

6. Skatteforhold

Kørsel mellem bopæl og arbejde er privat kørsel og er en sag mellem medarbejder og SKAT.

For rejseomkostninger, hvor arbejdsgiver ikke betaler udgifterne, kan medarbejderen få fradrag for kost, logi og småforbrødenheder. Medarbejderen skal selv indberette disse forhold til SKAT.

Alle spørgsmål om private skatteforhold ligesom spørgsmål vedrørende skat skal ske til SKAT.

Hvis SKAT vurderer, at en udbetaling er skattepligtig, hæfter Aabenraa Kommune ikke for skatteværdien.

7. Lederens ansvar

Den attesterende leder er forpligtet til at kontrollere, at retningslinjerne for befordring og tjenesterejser overholdes.

Det er ligeledes lederens opgave at sikre, at medarbejderne er bekendt med disse retningslinjer.